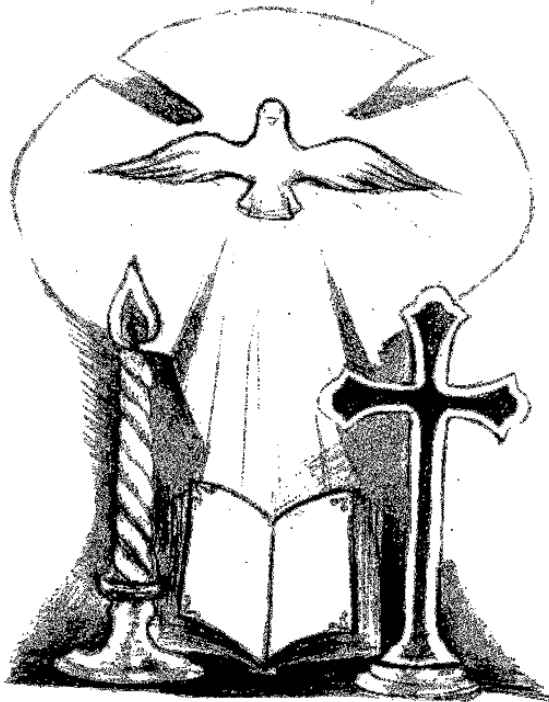

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Ortodoxiei

Grafică realizată de Elena Gheorghiuță

Evangelia duminicii

(Ioan I, 43-51)

43. A doua zi voia să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi.
 44. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.
 45. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret.
 46. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi.
 47. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug.
 48. Natanael I-a zis: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, te-am văzut când erai sub smochin.
 49. Răspunsu-I-a Natanael: Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel.
 50. Răspunsu-a Iisus și i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.
 51. Și i-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului.

Dragii noștri credincioși și credincioase,

Cuvântul ortodox, dincolo de înțelesul lui confesional, însemnează în primul rând dreapta credință. Un ortodox adevărat însă se caracterizează nu numai prin credință dreaptă, ci și prin fapte pe măsura acesteia. Sfântul Apostol Pavel adresându-se odată credincioșilor din Corint le spunea: „De așa avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt” (I Corinteni 13,2). Altfel zis, orice creștin trebuie să creadă cu tărie, dar în același timp să-și îmbogățească viața cu fapte bune. Or, ce alt bine poți să faci decât în primul rând să-ți iubești aproapele și să-l împărtășești de tot binele de care ești în stare.

Acum și aici, noi creștinii din vremea și locul unde trăim, ne dăm seama, fără a voi prin aceasta să rostim un cuvânt de judecată, că într-un anume fel credința noastră s-a împuținată și tot așa dorința de a face binele. Sunt multe necazuri, din cele mai felurite sunt fără sfârșit lipsurile cu care se confruntă semenii noștri, persistă tragediile din viața atâtor dintre noi. Nu putem să nu ne aducem aminte între altele de inundațiile care s-au abătut asupra țării noastre în cursul anului trecut. Dincolo de acesea însă viața de fiecare zi este însoțită inevitabil nu doar de nesfârșite lipsuri, ci și de multele lor urmări (...)

Obiceiul acesta, de a se ajuta creștinii între ei e vechi. Încă Sfântul Apostol Pavel organiza colecte pentru săracii din Ierusalim (II Corinteni 9, 11- 14). Darul vostru folosește sfintei noastre biserici să-și asigure mijloacele materiale pentru ca și în acest an să continue opera sa caritativă, să poată ajuta unele parohii de pe cuprinsul țării, pentru împlinirea unor nevoi ca zidirea, repararea, pictarea sau înzestrarea bisericilor cu cele necesare. Această contribuție apoi ajută Biserica noastră să acopere cheltuielile necesare funcționării parohiilor românești din străinătate, unde trăiesc frați de-ai noștri care doresc să păstreze legătura cu Biserica-Mamă. Tot din această contribuție, în fine, Biserica își continuă buna conlucrare cu celelalte confesiuni în cadrul organizațiilor religioase din lume, pentru realizarea unității tuturor fiilor lui Dumnezeu.

**Din Pastorală Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe
Române la Duminica Ortodoxiei, din anul 2006**

Mărturie ortodoxă pentru Hristos

(Pr. Constantin Alexe - material primit prin e-mail)

Este la modă printre intelectualii noștri a spune: "Toate religiile sunt bune. Toate sunt versanți ai aceluiși munte, cărări ce ne duc în vârf; căi ce au aceeași finalitate". Toate religiile sunt adevărate, toate descriu, mai mult sau mai puțin complet, pe Dumnezeu. Dacă nu ești de partea acestui punct de vedere, riști să fii repede catalogat drept extremist, fundamentalist sau chiar limitat, încuiat. Unii intelectuali, după ce l-au citit pe Mircea Eliade gândesc că ortodocșii practicanți n-au habar de mituri, imagini și simboluri. Ei și-ar dori să spună tuturor celor «bisericoși» că există mituri universal valabile, bunăoară mitul jertfei; sau că despre Potop se vorbește în mai multe culturi ale lumii...

Ortodoxia însă recunoaște existența unor reminiscențe din revelația primordială făcută de Dumnezeu lui Adam și transmisă oral din generație în generație. Omenirea întreagă a suferit după cădere de o așa numită "nostalgie a paradisului" și a nădăjduit în venirea unui Mântuitor sau Răscumpărător. Dar, de aici până la a afirma că toate religiile sunt modalități diferite de a ajunge la același "obiectiv" - Dumnezeu - este un drum lung. Oare nu e lămuritor Cuvântul Scripturii care zice că toți dumnezeii neamurilor sunt idoli (Psalmi 95, 5)? [O traducere mai veche a acestui psalm spune: toți dumnezeii neamurilor sunt draci !]

Alți intelectuali spun că toate religiile te învață să faci binele și asta-i cel mai important. Se accentuează deseori aspectul moral al religiilor. Dar, evidențiind doar morala, se neglijează astfel celelalte aspecte ce definesc religia: doctrina și cultul. Morala, practica virtuților, nu are valoare în sine, ci doar dacă este fundamentată doctrinar pe un adevăr revelat...

Se vorbește foarte des astăzi despre "diversitatea ce trebuie văzută în unitate", despre "unitatea transcendentă a religiilor" etc. Cu sincretismul religios Ortodoxia nu poate fi niciodată de acord. Mai multe adevăruri înseamnă nici un adevăr. Creștinismul nu e una dintre multele religii, nu e una dintre căi - ea este "Calea". Când consideri că e același lucru, spre exemplu, a crede în Învierea Domnului sau în reîncarnare, atunci Jertfa lui Hristos nu mai are nici o valoare, devine nesemnificativă...

Unii intelectuali concluzionează: "Nu contează ce credință ai, căci toți ne închinăm aceluiși Dumnezeu". Dar oare toate sunt adevărate, toate sunt de la Dumnezeu? Atunci ce rost a avut jertfa milioaneilor de martiri care au simțit că n-au unde să caute odihna decât la Fiul lui Dumnezeu și care nu au voit să se despartă de El pentru nimic din lumea aceasta trecătoare, pieritoare? Ce sentimente să ai pentru "nebuni" ca Ștefan, Gheorghe, Dimitrie sau Pantelimon? Probabil de milă, căci bieții mucenici încă nu "aflaseră" că nu contează cui te închini și că toate religiile sunt bune în felul lor.

În genere, aceiași intelectuali de care pomenim se raportează într-un mod straniu la persoana lui Hristos. Pentru ei, El este mare învățat, mare inițiat. Chiar și unii guru orientali Îl numesc astfel. Nu mai

vorbesc de tendința generalizată de a pune pe Hristos pe același plan cu alți fondatori de religii. În lucrarea *Marii inițiați* a lui Eduard Schuré (Editura Lotus), Iisus e prezentat alături de Rama, Krisna, Hermes, Moise, Orfeu, Platon. Poate fi Hristos un inițiat, ne-a lăsat El varianta aceasta de a-I percepe viața și învățătura?

Credincios lui Hristos nu poate fi deci acela care Îl numește "mare inițiat", ci acela care împlinește Cuvintele Lui și spune: "Cred și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu Cel Prea Înalt". Mântuirea ne-o câștigăm printr-o relație vie cu El, prin Biserică - "A crede că este mântuire și în afara creștinismului este o hulă la adresa lui Dumnezeu: este ca și cum am spune că Hristos a venit degeaba, din moment ce era nădejde de mântuire și fără El" [*Vademecum creștin ortodox*, Editura Sophia, p. 6.].

Duhul suflă unde dorește, Dumnezeu mântuiește pe cine dorește, în mod excepțional se pot mântui și dintre păgâni. Dar mântuirea unora dintre păgâni nu este, se înțelege, un argument pentru a susține că religiile lor sunt bune. Noi trebuie să ținem Calea mântuirii pe care ne-a aratat-o Hristos - Capul Bisericii (cf. Coloseni 1, 18), căci întru nimeni altul nu este mântuirea, căci nu este sub cer nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne mântuim noi (Faptele Apostolilor 4, 12).

Mulți cred că ortodocșii care spun că păgânii nu se mântuiesc sau se mântuiesc doar în mod excepțional, dau dovadă de mândrie, de multă vanitate; cu alte cuvinte, prea facem noi pe "depozitarii adevărului absolut". Aici însă nu-i vorba de trufie, ci de mărturisirea credinței așa cum ne-au învățat Părinții dintotdeauna. "Dar ce vină au bieții păgâni"?, s-ar putea întreba cineva pe bună dreptate. N-au nici o vină, Dumnezeu îi caută și-i așteaptă și pe ei.

Sfântul Pavel spune lămurit ucenicului Timotei că Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină. Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos Iisus, Care S-a dat pe Sine preț de răscumpărare pentru toți (I Timotei 2, 4-6).

Da, trebuie spus limpede, noi nu credem că toate religiile sunt adevărate, nici măcar frumoase, nu credem că fiecare din ele mărturisesc ceva despre Dumnezeu sau că au "un sâmbure al adevărului" care ne unește pe toți. Noi, ortodocșii, credem că unirea este doar în Hristosul pe care-L mărturisește Biserica și botezați și îmbrăcați în El fiind, nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femească - "pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus" (Galateni 3, 28).

Nădăjduiesc că, prin mila lui Dumnezeu, va veni vremea când ne vom pleca genunchii la icoana lui Hristos spunând ca și cuviosul părinte grec Filothei Zervakos: "Mulțumesc din adâncul inimii Prea Bunului Dumnezeu și Tatălui Ceresc Care, în nemărginita Sa bunătate și iubire de oameni, a binevoit să mă nasc și să mor în sfânta și adevărata credință ortodoxă, afară de care nici una nu este atât de sublimă, după cum nu este alt Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru".

Credința noastră și cinstirea icoanelor

(Arhim. Teofil Părăian – fragment din cuvântul rostit la Duminica Ortodoxiei)

...Credința noastră se învață din slujbele noastre. Slujbele noastre cuprind credința ortodoxă, cuprind Ortodoxia.

Iată, am făcut acum o slujbă care ține de Ortodoxie, n-o găsești în altă parte decât în Biserica noastră. Slujba Sfântului Maslu e o slujbă de sfințire a untdelemnului ce s-a adus, ca prin el să ne sfințim și noi, să primim o pecete nestrucată. Am spus în prima rugă care s-a citit că cerem și dorim ca untdelemnul să se facă: untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică, izbăvitor de toată puterea diavolească, pecete nestrucată, bucurie a inimii și veselie veșnică. Toate acestea le cuprinde credința dreptmăritoare. (...) Nu veselie de o clipă, nu veselie de un ceas, ci veselie veșnică. Aceasta e dorința Bisericii noastre, aceasta e lucrarea credinței noastre. Așa dorim și pentru așa ceva ne silim. Căci sfintele slujbe ale Bisericii noastre cuprind rugăciuni și învățături, învățături prin rugăciuni și rugăciuni prin învățături, pentru că la sfintele slujbe ne adunăm în „cerul cel de pe pământ”, în Biserică, și aici facem lucrul lui Dumnezeu, nu lucruri străine de Dumnezeu. De altfel, credincioșii noștri vor să-și prelungească cumva Biserica și în casele lor, prin ceea ce pot avea ei în casele lor din Biserica lui Dumnezeu. Și, în cele ce le putem avea în casele noastre din Biserică, ca o prelungire a Bisericii, ca o arătare a Ortodoxiei, sunt și icoanele. Duminica aceasta, a Ortodoxiei, este duminica în care pomenim toată Ortodoxia, în toate laturile ei, dar în chip deosebit biruința pe care a avut-o Biserica împotriva celor care nu cinsteau icoanele, care distrugeau icoanele.

Să știți că Biserica noastră e o Biserică ce ține seama de om, așa cum este omul, cu slăbiciuni cu tot, pentru că sunt unii oameni care zic că dacă ești în legătură cu Dumnezeu, gata, ai terminat cu lumea asta, ești mai presus de lume, faci niște lucruri deosebite, pe când Biserica noastră știe că nu-i așa. Până să ajungi la măsurile acelea e cale lungă, întâi ești la niște măsuri mici și ai nevoie de niște ajutoare și iată că Biserica noastră vine în ajutorul omului și prin sfintele icoane. Privești o icoană, te gândești mai bine la Maica Domnului, decât dacă nu ai nimic în față, dacă nu ai nimic în vedere decât gândul cât te poate duce mintea.

Mintea nu te duce departe la cele bune, pentru că suntem scufundați în lumea aceasta și ne este greu să ieșim la suprafață, și dacă ieșim ne este greu să stăm la suprafață și iar cădem și iar ne scufundăm. În jos te duci ușor, în sus cu greu. Și iată, vine Sfânta Biserică și ne ajută, cu icoanele, cu slujbele, etc. Haideți să vedem acum, câți suntem aici, fiecare să se gândească cât ar fi stat el la el acasă la rugăciune, dacă era numai el singur la el acasă. Chiar dacă avea o carte de rugăciuni, stătea două ceasuri la rugăciune ? Nu stătea. Stătea cât stătea și apoi făcea altceva. Ori aici ne-am adunat ca să facem numai rugăciune și să știți că n-am făcut numai

rugăciune, trebuie să recunoaștem. Ni s-a dus mintea încoace și încolo. Dar totuși e un ajutor, e mai bine să ți se ducă mintea în altă parte, în biserică fiind, decât să ți se ducă mintea în altă parte, din altă parte.

Iată-ne în cuprinsul Ortodoxiei. Și dacă suntem în cuprinsul Ortodoxiei nu suntem numai noi cu credința noastră, ci suntem noi cu credința sfinților, cu credința Maicii Domnului, cu credința care ne-o dă Domnul Iisus Hristos prin propovăduirea Lui.

Ce ține de Ortodoxie ? Cinstirea sfințelor icoane, dar aceasta ține de Ortodoxie pentru că noi cinstim pe cei de pe icoane, nu cinstim icoana. Și vin unii, cu greșala bineînțeleasă, și zic: „Apăi, icoanele sunt niște idoli. Nu are rost căci Domnul oprește închinarea la idoli și deci oprește închinarea la icoane”. Nu este adevărat! Idolul e în locul lui Dumnezeu. Știți cum au zis cei din jurul lui Aaron când era Moise pe munte ca să primească legea lui Dumnezeu: „Fă-ne dumnezei ca să meargă înaintea noastră”. O icoană ne duce către Dumnezeu, ne duce către sfinții lui Dumnezeu, ne duce către Maica Domnului. Idolul depărtează de Dumnezeu, iar icoana apropie de Dumnezeu.

Ce mai ține de credința noastră? Slujbele noastre și mai ales Sfânta Liturghie. Avem la noi niște ajutoare foarte mari pentru înaintarea într-o viață duhovnicească, numai că suntem cam nepăsători. De pildă, oamenii care nu vin la Biserică nu-i interesează Ortodoxia, ba nu-i interesează nici altceva sau poate-i interesează altceva dacă-i mai ușor ca Ortodoxia, că uite Ortodoxia este cu post, 7 săptămâni de post obligatoriu. Nu țin toți ortodocșii, e adevărat, dar datoria este să ținem postul. Să știți că nu-i greu să ții postul dacă te înveți cu postul; dacă nu te înveți cu el, îți este greu să ții post și o zi. Dacă te înveți cu el, îți este greu să nu ții o zi post. Și apoi, de Ortodoxie ține Sfânta Liturghie, Spovedania, Împărtășania, bucuriile întâlnirii cu Dumnezeu, bucuriile întâlnirii cu Maica Domnului.

„Nu mărgini postul tău numai la îndepărtarea de mâncare ! Adevăratul post stă în îndepărtarea de păcate – *dezleagă orice legătură a nedreptății* (Isaia 58,6). Trecu cu vederea insulta ce ți-a pricinuit aproapele, iartă-i păcatele ! - *nu postești în judecăți și în certuri* (Isaia 58,4). Nu mănânci carne, dar mănânci pe fratele tău ! Te abții de la vin, dar nu-ți stăpânești ocările ! Postești toată ziua, dar îți cheltui toată ziua judecând pe aproapele !

Vai de cei ce se îmbată, dar nu de vin ! (Isaia 28, 1) – Mânia este o beție a sufletului, îl face pe om fără de judecată, ca și vinul. Tristețea este și ea o beție, că tulbură mintea. Când ia naștere fără motiv, frica este și ea o beție. Și, ca să spun pe scurt, fiecare din stările sufletești care tulbură mintea poate fi numită pe bună dreptate, beție...

Fugi de această beție, dar nu primi nici beția pricinuită de vin ! Beția nu este ușă spre post, nici avariția ușă spre dreptate, nici desfrânarea ușă spre castitate și, ca să spun pe scurt, nu se poate intra la virtute prin viciu ! Vinul curge, luându-și drumul său, iar în urmă rămâne păcatul !...”

Sfântul Vasile cel Mare

Scipiri de gând înscrise într-un caiet al inimii (II)

(urmare din numărul 156)

Icoana e rugăciune și credință în culori, e vedere și fereastră către Împărăția Cerurilor.

I.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

...Dumnezeu geniului m-a sorbit din popor, cum soarbe soarele un nour de aur din marea de amar...

Mihai Eminescu

Eu vă încredințez, zice Dumnezeu, că nu cunosc nimic mai frumos pe lume decât un copilăș care doarme făcându-și rugăciunea sub aripa îngerului său păzitor.

Charles Péguy

Picurând un strop de ură în cupa bucuriei, prefaci toată băutura binecuvântată din ea în otravă.

Fr. Schiller

Pentru a fi fericiți nu-i de ajuns să ai fericirea, trebuie să o și meriți.

Victor Hugo

Greșelile sunt inerente oamenilor. Dar să mergi înainte pe un drum atunci când știi că e un drum greșit, iată o adevărată nenorocire.

W. Du Bois

A fi bun cetățean înseamnă a fi bun creștin.

Petre Țuțea

Dumnezeu a scris în lume drumul pe care fiecare om trebuie să meargă.

Paulo Coelho

Taina fericirii stă în a privi toate minunile lumii și a nu uita niciodată bunurile tale.

Paulo Coelho

Isus, văzându-și toți prietenii dormind și toți dușmanii veghind, și-a pus nădejdea doar în Tatăl.

Blaise Pascal

Iubindu-ți semenii, îți simți dimensiunea de om.

Părintele Iustin Pârnu, de la Mănăstirea „Petru Vodă”

Când se despărțea de credincioșii care-l vizitau, părintele Cleopa spunea: „Mânca-v-ar raiul”

Fiecare pentru sine, Dumnezeu pentru toți (Chacun pour soi, Dieu pour tous).

Proverb francez

(Texte selectate și oferite de Prof. Elena Precupanu)

Cronică parohială

Sâmbătă, 11 martie, cu jertfa adusă la Biserică pentru pomenirea morților s-au organizat acțiuni umanitare la:

- Secția de Oncologie Sculeni, fiind oferite bolnavilor 32 de pachete

- Centrul „Gulliver” din Galata, pentru asistarea și tratarea copiilor bolnavi de SIDA, unde au fost donate micilor pacienți 30 de pachete cu colăcei, fructe și dulciuri

- Centrul de Plasament Galata, unde copiii au primit circa 95 de pachete cu alimente

Mulțumim comitetului format din doamnele: Maricica Arămeanu, Florica Cimpoi, Teodora Constantinescu, Frosina Crudu, Maria Iacob, Ecaterina Pătrașcu, Constanța Pânzaru care s-au implicat în colectarea și pregătirea pachetelor, precum și domnilor consilieri Gheorghe Aioanei, Vasile Arămeanu, Nicolae Cimpoi și episcopului Vasile Crivoi care au asigurat transportul și distribuirea către bolnavi a alimentelor.

De asemenea cu sprijinul domnului consilier Neculai Cimpoi și a episcopului Vasile Crivoi au fost trimise pachete doamnelor Anghel (T11), Pavel (T7), Miron (T3.4), respectiv doamnei Iacob, aducând astfel multă mângâiere și alinare unor suflete aflate în suferință și boală.

PROGRAMUL DUHOVNICESC ÎN POSTUL MARE

Pentru Taina Spovedaniei:

- Marțea, Miercurea și Joia: 8.00 - 11.00 și 18.00 - 20.00
- Vinerea: 7.00 – 8.00; 10.00 – 12.00 și 17.00 – 20.00
- Sâmbăta: 17.00– 20.00

- din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic, SÂMBĂTA, DUMINICA și în SÂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE NU MAI SPOVEDIM DIMINEAȚA ÎNAINTE DE SF. LITURGHIE

Pentru primirea Tainei Sfintei Împărtășanii:

❖ DUMINICA, în SÂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE sau SÂMBĂTA, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm primirea Sfințelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după convenita citire a rugăciunilor pentru Împărtășanie.

❖ Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie ziditor pentru toți, îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de grijă de cele sufletești și să se spovedească în această perioadă, până la Duminica Floriilor, săptămâna Patimilor având un caracter cu totul special, dedicat Jertfei Mântuitorului și nu problemelor noastre personale.

❖ Pentru persoanele bolnave sau în vârstă, care nu pot veni la Biserică, se pot face programări pentru împărtășanie la domiciliu, la tel. 211 273 sau 0742 044 844

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank